

1. Inleiding

1.1. Mededingingsbeleid en de mededingingsautoriteit in het Regeerakkoord

Paragraaf 2.4.1 van het Regeerakkoord stelt dat wij een ambitieus concurrentiebeleid zullen voeren. Het akkoord spreekt verder over:

- de coördinatie met sectoriële regulatoren en het prijzenobservatorium om zo de efficiëntie van de Mededingingsautoriteit te versterken;
- het feit dat de Mededingingsautoriteit over voldoende middelen dient te beschikken;
- een ontradend sanctioneringskader, en
- het waarborgen van de onafhankelijkheid van de Raad voor de Mededinging.

1.2. De belangrijkste uitdaging voor de Mededingingsautoriteit

De belangrijkste uitdaging is het vergroten van de impact van de formele procedures.

aantal beslissingen

Wanneer de Europese Commissie niet meer dan 8 inbreuk beslissingen per jaar neemt en het Bundeskartellamt gemiddeld 5¹, dan kan men van een instructieteam met de schaal van de Algemene directie niet verwachten dat er gemiddeld meer dan een viertal onderzoeken per jaar worden afgesloten die tot een vaststelling inbreuk

1. Introduction

1.1. Politique de concurrence et Autorité belge de la concurrence dans l'Accord de Gouvernement

Le paragraphe 2.4.1. (Partie II) de l'Accord de Gouvernement affirme que nous exécuterons une politique de concurrence ambitieuse. L'Accord évoque :

- la coordination avec les régulateurs sectoriels et l'Observatoire des prix afin de renforcer l'efficacité de l'Autorité belge de la concurrence;
- l'affectation de moyens suffisants dont doit disposer l'Autorité belge de la concurrence;
- un cadre de sanctions dissuasif et
- la garantie de l'indépendance du Conseil de la concurrence.

1.2. Le défi le plus important pour l'Autorité belge de la concurrence

Le défi le plus important pour l'Autorité belge de la concurrence est l'augmentation de l'impact des procédures formelles.

nombre de décisions

Lorsque la Commission européenne ne prend pas plus de 8 décisions de constatation d'infraction par an et le Bundeskartellamt en moyenne 5², on ne peut pas s'attendre à ce qu'une équipe d'instruction, à l'échelle de la Belgique, puisse mener plus de quatre instructions par an débouchant sur une constatation d'infraction. Ce résultat

¹ [Infobroschuere/1009Kartellverfolgung_web_bf.pdf](#).

² [Infobroschuere/1009Kartellverfolgung_web_bf.pdf](#).

leiden. Dat aantal wordt sinds enkele jaren gehaald.

duur van de procedures

Hier blijft een probleem bestaan (en niet alleen in België). 24 maanden voor een inbreukprocedure en 2 tot max. 4 maanden (en dan alleen in bijzonder complexe zaken) voor voorlopige maatregelen lijken aanvaardbare objectieven.

Om deze norm te halen moeten *bottlenecks* worden weggewerkt, moeten onderzoeken strakker worden gefocust, en moet elk uitlopen van de beslissingsfase worden vermeden.

Bovendien moet er rekening mee worden gehouden dat zeker bij aanzienlijke sancties er meestal een beroepsprocedure volgt. De totale duur naar een eindbeslissing wordt dan wel zeer lang.

Om het in het Regeerakkoord geformuleerde objectief te bereiken stellen wij daarom een structuur en procedureverbeteringen voor die o.a. voorzien in:

- een meer efficiënte procedure voor voorlopige maatregelen, d.w.z. maatregelen die toelaten op te treden vóór een inbreuk aanzienlijke schade heeft veroorzaakt; wij verwachten hiervan vooral een nuttig effect inzake misbruik van machtspositie omdat in die gevallen benadeelden zich meestal van het bestaan van een mededingingsprobleem bewust zijn (wat bij kartels niet kan worden verwacht);
- een procedure voor transacties om inbreukprocedures versneld te kunnen afsluiten, wat zowel in het belang is van ondernemingen die onzekerheid en kosten van langdurige procedures willen vermijden als van de handhaving van de mededingingsregels;
- een meer gestroomlijnde procedure voor het nemen van administratieve beslissingen in eerste aanleg zonder afbreuk te doen aan de

tat est atteint depuis quelques années.

durée des procédures

C'est ici que subsiste un problème (et pas seulement en Belgique). Vingt-quatre mois pour une procédure d'infraction et deux à quatre mois maximum (et seulement alors dans des procédures complexes) pour des mesures provisoires semblent être des objectifs acceptables.

Pour atteindre ces normes, il faut éliminer les goulots d'étranglement, les instructions doivent être ciblées plus fermement et il faut éviter toutes les possibilités de prolonger la phase décisionnelle.

De surcroît, il faut avoir à l'esprit qu'en cas de sanctions importantes, une procédure de recours suit dans la plupart des cas. Il s'ensuit que la durée totale pour une décision définitive devient très longue.

Afin d'atteindre l'objectif formulé dans l'Accord de Gouvernement, nous proposons dès lors des améliorations de structure et de procédure qui prévoient entre autres. :

- une procédure plus efficace en matière de mesures provisoires c.-à-d., des mesures qui permettent d'intervenir avant qu'une infraction n'ait causé un dommage important; nous en attendons surtout un effet utile en matière d'abus de position dominante parce que dans ces cas les parties lésées sont le plus souvent conscientes de l'existence d'un problème de concurrence (ce qui ne peut être attendu en matière de cartels);
- une procédure de transaction pour accélérer la clôture des procédures d'infraction ce qui est autant dans l'intérêt des entreprises qui souhaitent éviter l'insécurité et les coûts d'une procédure de longue durée que de l'application des règles de concurrence;
- une procédure plus souple pour la prise de décisions administratives en premier ressort sans porter atteinte à l'indépendance du Col-

onafhankelijkheid van het Mededingingscollege, dat evenwel dient te oordelen over het ontwerp van beslissing voorgesteld door een onafhankelijk auditoraat met het door hen overlegde bewijsmateriaal, en het verweer en de stukken voorgelegd door de betrokken partijen;

- sancties voor natuurlijke personen;
- een tegensprekelijke beroepsprocedure zoals in kortgeding voor het Hof van Beroep te Brussel (wiens samenstelling zal herzien worden om erin de aanwezigheid van assessoren of van lekenrechters mogelijk te maken), en ook oordelend over de aangevochten beslissing en het door de mededingingsautoriteit overlegde bewijsmateriaal, en het verweer en de stukken voorgelegd door de betrokken partijen (zonder dat het beroep m.a.w. zoals thans soms voor de Raad uitdeint in een nieuw onderzoek).

1.3. Uitgangspunten voor een hertekende architectuur

Het ontwerp gaat voor de mededingingsautoriteit uit van de volgende uitgangspunten:

- In de mededingingsautoriteit moeten, zoals in de sectorale regulatoren, de beslissingen worden genomen door een onafhankelijk Mededingingscollege,
- Er dient ook een onafhankelijke filter te zijn om het openen van onderzoeken te kunnen weigeren, en lopende onderzoeken soms te kunnen sluiten in het licht van de prioriteiten en de beschikbare middelen; de bevoegdheden van het filterende Mededingingscollege moeten vergelijkbaar zijn met die van het openbaar ministerie (d.w.z. dat de Minister een injunctierecht heeft maar het Mededingingscollege kan beslissen te seponeren),

Wanneer voldaan moet zijn aan het eerste en het tweede uitgangspunt, betekent dit dat het onderscheid bewaard wordt tussen het leiden van een onderzoek en het nemen van beslissingen.

lège de la Concurrence, qui devra se prononcer sur le projet de décision présenté par un auditeur indépendant accompagné des preuves matérielles qu'il aura produites et le mémoire et les pièces produites par les parties concernées;

- des sanctions pour les personnes physiques;
- une procédure contradictoire de recours comme en référé devant la Cour d'appel de Bruxelles (dont la composition sera revue afin d'y permettre la présence d'assesseurs ou de juges consulaires) et se prononçant sur la décision litigieuse en ayant les preuves matérielles produites par l'Autorité belge de la concurrence, le mémoire et les pièces produites par les parties concernées (sans que le recours ne se transforme comme souvent devant le Conseil en une nouvelle instruction).

1.3 Fondements pour une architecture redessinée

Notre proposition pour l'Autorité belge de la concurrence s'appuie sur les principes suivants :

- Au sein de l'Autorité belge de la concurrence, comme dans les régulateurs sectoriels, les décisions doivent être prises par un Collège de la Concurrence indépendant ;
- Il doit aussi y avoir un filtre indépendant pour pouvoir refuser l'ouverture d'une instruction et clôturer parfois des instructions en fonction des priorités et des moyens disponibles ; les compétences du Collège de la Concurrence filtrant doivent être comparable à celles du ministère public (c.-à-d. que le Ministre dispose du droit d'injonction mais le Collège de la Concurrence peut décider de classer) ;

Pour satisfaire aux deux premiers principes, il y a lieu de garder la séparation entre la conduite de l'instruction et la prise de décision.

Om deze redenen stellen wij in overeenstemming met de aanbevelingen van het hof³ voor om de mededingingsautoriteit te hervormen tot een onafhankelijke autoriteit, met een juridisch statuut zoals het BIPT en de CREG, en een structuur aangepast aan de *best practices* inzake mededingingsautoriteiten – en daarom geïnspireerd door de structuur van de erg succesvolle Franse Autorité de la Concurrence.

Dit zal resulteren in een meer gestroomlijnde structuur met één voorzitter van de instelling (en dus anders dan de huidige bicefale structuur met een directeur generaal en een voorzitter van de Raad) weliswaar met behoud van de functie van auditeur-generaal om de scheiding tussen onderzoek en beslissen te behouden. Het ontwerp voorziet verder in een herorganiseren van de taken van het huidige auditoraat en algemene directie in een door de auditeur-generaal geleide auditoraat als onderzoeksdienst.

Het statuut van de mandatarissen en het personeel van de autoriteit en de regeling van toepassing op de ambtenaren van het huidige auditoraat en algemene directie mededinging, en de logistieke ondersteuning zullen voorwerp zijn van na overleg in de Ministerraad te nemen Koninklijke besluiten.

2. De Mededingingsautoriteit

2.1 de structuur

Om de eerder vermelde objectieven te realiseren stellen wij de volgende structuur voor:

De voorzitter

De voorzitter die (naar Frans model) het Mededingingscollege voorziet, de informele zaken behandelt (of er de behandeling van aanstuurt), de Europese en internationale taken van de mededingingsautoriteit waarneemt of leidt en de ‘CEO/COO’ (klassieke dg) van de organisatie is.

Pour ces raisons, nous proposons conformément aux recommandations de la Cour des Comptes de réformer l'autorité de la concurrence en une autorité indépendante, avec un statut juridique comparable à l'IBPT et à la CREG et une structure adaptée aux meilleures pratiques en matière d'autorités de concurrence - et donc inspirée par la structure de la très performante Autorité de la Concurrence française.

Cela se traduira par une structure plus simplifiée avec un président de l'institution (et donc différente de la structure actuelle bicéphale avec un Directeur général et un Président du Conseil), tout en conservant la fonction d'Auditeur général pour garder la séparation entre l'instruction et décision. Le projet prévoit en outre une réorganisation des fonctions de l'actuel auditorat et de la direction générale en un auditorat comme service d'instruction dirigé par l'auditeur général.

Le statut des mandataires et du personnel de l'autorité ainsi que les règles applicables aux fonctionnaires de l'actuel auditorat et de la direction générale, et le soutien logistique feront l'objet d'Arrêtés royaux délibérés en Conseil des ministres.

2. L'Autorité belge de la concurrence

2.1 la structure

Pour réaliser les objectifs décrits ci-avant, nous proposons la structure suivante :

Le Président

Le *Président* qui préside le Collège de la Concurrence (selon le modèle français), traite les affaires informelles (ou en assure la gestion), assure ou dirige les tâches européennes et internationales de l'autorité) et est le « CEO/COO » (dg classique) de l'organisation.

³ Rekenhof, *Verslag aan het federaal parlement: Naar een doeltreffende controle op de restrictieve mededingingspraktijken – Opvolgingsaudit*, 15 december 2011 (website Rekenhof).

Inzake de deelname in Europese en internationale netwerken en organisaties wordt een onderscheid gemaakt tussen besprekingen die de eigen bevoegdheden van de mededingingsautoriteit betreffen en waar de voorzitter de Belgische inbreng verzorgt, en besprekingen die de algemene wet- en regelgeving inzake mededinging betreffen waar de Minister of de door hem aangewezen ambtenaren België vertegenwoordigen. De mededingingsautoriteit kan bij deze laatste groep besprekingen aanwezig kan zonder het standpunt van de delegatie te bepalen.

De voorzitter krijgt inzake Europese bevoegdheden ook de bevoegdheden inzake het vragen van verwijzingen van concentraties (thans een bevoegdheid van het Auditoraat).

Hij wordt benoemd voor een eenmaal hernieuwbaar mandaat van zes jaar volgens eenzelfde procedure als de leden van de huidige Raad voor de Mededinging. Dit wil zeggen dat de Minister een selectiecommissie samenstelt die kandidaten voordragen. De Minister legt vervolgens een voorstel voor aan de Ministerraad.

Wij stellen voor om een assessor-ondervoorzitter, van de andere taalrol als de voorzitter, te benoemen die de voorzitter kan vervangen als voorzitter van het Mededingingscollege wanneer hij niet beschikbaar is of wanneer de werklast van het Mededingingscollege dit vereist. Indien de voorzitter het Directiecomité niet kan voorzitten, wordt hij vervangen door het oudste aanwezige lid.

Het kan bij voorbeeld aangewezen zijn dat de voorzitter zich laat vervangen wanneer hij eerder betreffende dezelfde feiten een informele oplossing nastreefde of indien de zaak resulteert uit vaststellingen tijdens een door hem geleid algemeen of sectoraal onderzoek.

Het Directiecomité

Het Directiecomité leidt de instelling als een

Concernant la participation dans les réseaux et organisations européennes et internationales, une distinction est faite entre les discussions qui concernent les compétences propres de l'autorité de la concurrence dans lesquelles le Président assure la contribution belge, et les discussions qui concernent la législation et réglementation générale en matière de concurrence dans lesquelles le Ministre ou les fonctionnaires désignés par lui représentent la Belgique. L'autorité de la concurrence peut être présent lors de ce deuxième type de discussions sans déterminer la position de la délégation.

Il dispose en matière de compétences européennes également de la compétence du renvoi de concentrations (à présent une compétence de l'Auditorat).

Il est nommé pour un mandat de six ans qui est renouvelable une fois selon la même procédure que la procédure de désignation des membres actuels du Conseil de la concurrence. Cela signifie que le ministre compose un comité de sélection qui propose des candidats. Le ministre soumet ensuite une proposition au Conseil des ministres.

Nous proposons de nommer un assesseur vice-président, de l'autre rôle linguistique que le Président qui peut remplacer le Président en qualité de président du Collège de la Concurrence en cas d'indisponibilité ou si la charge de travail du Collège de la concurrence l'exige. Si le Président ne peut pas présider le Comité de direction, il sera remplacé par le membre présent le plus âgé.

Il peut par exemple être indiqué que le Président se fasse remplacer s'il a antérieurement cherché une solution informelle concernant les mêmes faits ou si l'affaire résulte de constatations effectuées à l'occasion d'une enquête générale ou sectorielle dirigée par lui.

Le Comité de Direction

Le Comité de Direction gère l'institution comme

raad van bestuur.

Het bestaat uit de voorzitter, de auditeur-generaal, de directeur economische studies (chief economist), en de directeur juridische zaken. De leden van het Directiecomité worden elk benoemd volgens dezelfde procedure als de voorzitter. De mandaten van de auditeur-generaal en de directeurs van de economische en juridische studies zijn evenwel onbeperkt hernieuwbaar.

Het comité bepaalt (bij voorbeeld trimestrieel en ten minste jaarlijks) de prioriteiten voor het vervolgingsbeleid, het algemene beleid inzake informele procedures en *advocacy* beleid. Het Directiecomité krijgt ook de bevoegdheden voor het vaststellen van richtsnoeren die thans een bevoegdheid zijn van de Raad.

Het Directiecomité stelt het jaarverslag en een jaarlijkse beleidsnota van de autoriteit op die voorgelegd worden aan de Minister. Het opstellen van een beleidsnota door de mededingingsautoriteit laat de bevoegdheden onverlet van de Minister om met de steun van de administratie de algemene prioriteiten van het mededingingsbeleid te bepalen.

Het Directiecomité bepaalt ook per kwartaal het hierna nog besproken aantal uren waarvoor de voorzitter beroep kan doen op attachés voor het informele en *advocacy* beleid en voor Europese of internationale taken. Bij het geven van opdrachten coördineert hij dat met de auditeur-generaal.

Vermits de voorzitter het Mededingingscollege voorziet, kan hij niet langer mee beslissen over het openen van onderzoeken. Het ontwerp voorziet dat onderzoeken worden geopend door de auditeur-generaal na advies van de directeur economische en de directeur juridische studies.

Het Mededingingscollege

un conseil d'administration.

Il est composé du président, de l'auditeur général, du directeur des études économiques (chief economist) et du directeur des affaires juridiques. Les membres du Comité de Direction sont tous nommés selon la même procédure que le Président. Les mandats de l'auditeur général et des directeurs des études économiques et juridiques sont toutefois renouvelables sans restriction.

Le comité détermine (par exemple sur base trimestrielle ou annuelle au minimum) les priorités pour la politique de suivi, la politique générale en matière de procédures informelles et d'*advocacy*. Le Comité de Direction reçoit aussi les compétences de fixer des lignes directrices qui sont actuellement de la compétence du Conseil.

Le Comité de Direction rédige le rapport annuel et la note de politique générale de l'autorité qui sont soumis au Ministre. La rédaction d'une note de gestion par l'autorité de la concurrence n'affecte pas les compétences du Ministre pour déterminer avec l'appui de l'administration les priorités générales de la politique de concurrence.

Le Comité de Direction détermine aussi par trimestre le nombre d'heures dont il est question ci-après pour lesquelles le président peut faire appel aux attachés pour la politique informelle et l'*advocacy* ainsi que pour les tâches européennes et internationales. Il coordonne l'octroi de missions avec l'auditeur général.

Etant donné que le Président préside le Collège de la Concurrence, il ne peut prendre part aux décisions concernant l'ouverture d'instructions. Le projet prévoit que les instructions soient ouvertes par l'Auditeur général après avis du directeur des études économiques et le directeur des études juridiques.

Le Collège de la Concurrence

Het Mededingingscollege wordt het beslissingsorgaan voor in formele procedures te nemen beslissingen (met uitzondering van de beslissingen die volgens de wet door het Auditoraat kunnen worden genomen).

Het is samengesteld uit de voorzitter of de assessor ondervoorzitter (afhankelijk van de proceduretaal en of indien de voorzitter zich laat vervangen) en twee assessoren, volgens toerbeurt gevraagd en naar beschikbaarheid zetelend.

De assessoren worden gekozen uit een lijst van maximum 20 deskundigen die worden aangesteld volgens eenzelfde procedure als de leden van de huidige Raad voor de Mededinging en de voorzitter. Dit wil zeggen dat de Minister een selectiecommissie samenstelt die kandidaten voordragen. De Minister legt vervolgens een voorstel voor aan de Ministerraad.

De beslissingen van het Mededingingscollege zijn beslissingen van een administratief bestuursorgaan en niet zoals bij de Raad voor de mededinging van een administratie rechtscollège. Dit impliceert dat de autoriteit vertegenwoordigd door zijn voorzitter of een door hem aangeduide ambtenaar de autoriteit kan vertegenwoordigen in beroepsprocedures tegen haar beslissingen. Hiermee is tegemoet gekomen aan het arrest van het Hof van Justitie van 7 december 2010 in de zaak C-439/08, *Vebic*.

De auditeur-generaal

Er wordt een *auditeur-generaal* aangesteld die alle onderzoeken leidt en coördineert, en die beslist over de toewijzing van attachés en attachétijd aan een onderzoeksteam. Hij is de hiërarchische overste van de auditeurs.

Wij stellen voor dat hij beslist over het openen van zaken na advies van de chief economist en de directeur juridische zaken. De minister zal evenwel een injunctierecht hebben in plaats van een klaagrecht zoals in de huidige wet.

Le Collège de la Concurrence devient l'organe décisionnel pour prendre les décisions dans les procédures formelles (sauf les décisions qui selon la loi peuvent être prises par l'Auditorat).

Il est composé du président ou l'assesseur vice-président (eu égard à la langue de procédure ou si le Président se fait remplacer) et de deux assesseurs, siégeant à tour de rôle et selon la disponibilité.

Les assesseurs sont choisis sur une liste de maximum 20 experts qui sont désignés selon la même procédure que celle actuellement en vigueur pour les membres du Conseil de la concurrence et le président. Cela signifie que le ministre compose un comité de sélection qui propose des candidats. Le ministre soumet ensuite une proposition au Conseil des ministres.

Les décisions du Collège de la Concurrence sont des décisions d'un organe administratif et non pas d'une juridiction administrative comme l'est le Conseil de la concurrence. Cela implique que l'autorité, représentée par son président ou par un fonctionnaire qu'il désigne, peut être représentée dans les procédures d'appels contre ses décisions. Il s'agit ici d'une réponse à l'arrêt de la Cour de justice du 7 décembre 2010 dans l'affaire C-439/08, *Vebic*.

L'Auditeur général

Un *auditeur général* est nommé, qui conduit et coordonne toutes les instructions et qui décide de l'affectation des attachés et du temps dévolu à l'équipe d'instruction. Il est le supérieur hiérarchique des auditeurs.

Nous proposons qu'il décide de l'ouverture de dossiers après avis du chief economist et du directeur des études juridiques. Le ministre aura toutefois un droit d'injonction au lieu de d'un droit de plainte comme dans la législation actuelle.

De auditeur-generaal wordt zoals thans benoemd voor een mandaat van zes jaar, maar hij hoeft niet langer gekozen te worden tussen de auditoren.

Hij wordt aangeduid volgens eenzelfde procedure als de voorzitter en de assessoren in het Mededingingscollege. Dit wil zeggen dat de Minister een selectiecommissie samenstelt die kandidaten voordragen. De Minister legt vervolgens een voorstel voor aan de Ministerraad.

Het Auditoraat en de diensten van de Autoriteit

Het ontwerp voorziet in de oprichting binnen de autoriteit van twee diensten: een (beperkte) dienst van de voorzitter en een auditoraat dat onderzoeksdienst geleid wordt door de auditeur-generaal. Het personeel (leden) van het auditoraat moeten ook in beperkte mate betrokken kunnen worden bij de taken van de dienst van de voorzitter om hen de gelegenheid te geven ook Europese en algemeen bestuurlijke ervaring te verwerven. Dit moet evenwel beperkt blijven en mag geen afbreuk doen aan hun onafhankelijkheid in de onderzoeken.

Het Auditoraat vormt in de autonome instelling niet langer een afzonderlijk korps dat alleen onderzoeken leidt. Heel de onderzoeksdienst wordt aangeduid als auditoraat. En alle ambtenaren die toegewezen worden aan de onderzoeksdienst als lid van het auditoraat kunnen door de auditeur-generaal belast worden met de taken van auditor.

Voor elke zaak die geopend wordt, stelt de auditeur-generaal een personeelslid uit het auditoraat (onderzoeksdienst) aan die als auditor het onderzoek en het case team van andere auditoren onder algemene leiding van de auditeur-generaal zal aansturen. Deze auditor oefent de bevoegdheden uit die in de procedurebepalingen aan de auditor worden gegeven.

Om te vermijden dat belangrijke beslissingen zoals sepot beslissingen en beslissingen in transactie procedures beslist zouden worden door één persoon, stellen wij ook voor dat voor elke zaak

L'Auditeur général est nommé comme maintenant pour un mandat de six ans mais il ne devra plus nécessairement être choisi parmi les auditeurs.

Il est désigné selon la même procédure que celle en vigueur pour le président et les assesseurs du Collège de la Concurrence. Cela signifie que le ministre compose un comité de sélection qui propose des candidats. Le ministre soumet ensuite une proposition au Conseil des ministres.

L'Auditorat et les services de l'Autorité

Le projet prévoit la création à l'intérieur de l'autorité de deux services : un service (limité) du président et un auditorat qui est comme service d'instruction dirigé par l'auditeur général. Le personnel (membres) de l'Auditorat peuvent, dans une mesure limitée, être chargés de tâches au sein du service du président pour leur donner l'occasion d'acquérir une expérience en matière européennes et d'administration générale. Cet appel doit toutefois être limité et ne peut pas créer un doute concernant leur indépendance dans les instructions.

L'Auditorat ne constitue plus dans l'autorité autonome un corps distinct qui dirige uniquement les instructions. Tout le service d'instruction est désigné comme Auditorat. Et tous les fonctionnaires désignés comme faisant partie du service d'instruction comme membre de l'auditorat peuvent être chargés par l'Auditeur général des tâches d'un auditor.

Pour chaque affaire qui est ouverte, l'auditeur désigne un membre du personnel de l'auditorat (service d'instruction) qui conduira en qualité d'auditeur l'instruction et l'équipe d'autres auditoren sous la direction générale de l'auditeur général. Cet auditor exerce les compétences que les dispositions de procédure confient à l'auditeur.

Afin d'éviter que des décisions importante comme des décisions de classement ou des décisions dans des procédures de transaction soient prises par un seule personne, nous proposons la

een ‘begeleidingscel’ wordt samengesteld met de auditeur-generaal, de auditeur die de dagelijkse leiding heeft van het onderzoek en een auditeur die geen deel uitmaakt van het case team. Dit team oefent de bevoegdheden uit die in de procedure bepalingen aan het auditoraat worden gegeven. Beslissingen van het auditoraat vergen dus geen beslissing van alle auditeurs.

Wat nu een verslag van het Auditoraat aan de Raad is, wordt een ontwerp beslissing voorgelegd aan het Mededingingscollege als beslissingscollege.

De huidige regel dat de attachés in een zaak alleen instructies mogen aanvaarden van de auditeur die een zaak leidt (en die dus de met de andere auditeurs te delen functionele leiding over de attaché heeft), wordt m.a.w. vervangen door een systeem waarbij de auditeur-generaal de functionele leiding heeft voor alle onderzoeken en beslist hoe die leiding per zaak gedelegeerd wordt. De auditeur-generaal behoudt in alle zaken de algemene verantwoordelijkheid voor de tijd die niet toegewezen is aan andere opdrachten of verplicht beschikbaar moet zijn voor opleidingen etc. De personeelspolitieke algemene bevoegdheden (b.v. evaluatie, promotie, tuchtprocedures) zijn bevoegdheden van het Directiecomité.

De directeurs van de economische en juridische studies

De *chief economist* (directeur economische studies) is een lid van het Directiecomité. Zoals nu kunnen auditeurs op hem beroep doen in een zaak waarin zij het onderzoek leiden en kan hij op eigen initiatief advies geven. Anders dan nu beslist hij mee over prioriteiten en het aannemen van zaken.

Het ontwerp voorziet in de aanstelling van een directeur juridische studies als lid van het Directiecomité. Hij dient met name de voorzitter te assisteren in de beslissingsprocedures en het vertegenwoordigen van de autoriteit in gerechtelijke procedures.

constitution pour chaque affaire d’une cellule d’accompagnement composée de l’Auditeur général, l’auditeur qui est chargé de la gestion journalière de l’instruction et un auditeur qui ne fait pas partie du case team. Ce team exerce les compétences que les dispositions de procédure confient à l’auditorat. Des décisions de l’auditorat ne nécessitent dès lors pas une décision de l’ensemble des auditeurs.

Ce qui est actuellement le rapport de l’Auditorat au Conseil devient un projet de décision présenté au Collège de la Concurrence comme collège décisionnel.

La règle actuelle selon laquelle les attachés ne peuvent accepter dans une affaire d’instructions que de l’auditeur qui dirige une affaire (et qui partage avec les autres auditeurs la direction fonctionnelle des attachés) est remplacée par un système dans lequel l’auditeur général a la direction fonctionnelle de toutes les instructions et décide de qui dirigera chaque affaire. L’auditeur général conserve dans chaque affaire la responsabilité générale du temps non attribué à d’autres missions ou qui doit être réservé à la formation, etc. Les compétences générales en matière de politique du personnel (p. ex. évaluation, promotion, procédures disciplinaires) sont des compétences du Comité de Direction.

Les directeurs des études économiques et juridiques

Le *chief economist* (directeur des études économiques) est un membre du Comité de direction. Comme actuellement, l’Auditeur général ou un auditeur désigné peuvent faire appel à lui dans une affaire qu’ils instruisent et il peut intervenir de sa propre initiative. A la différence de maintenant, il participera à la décision sur les priorités et la prise des affaires.

Le projet prévoit la désignation d’un directeur des études juridiques comme membre du Comité de direction. Il a entre autres comme tâche d’assister le Président dans les procédures de décision et la représentation de l’autorité dans des procédures judiciaires.

2.2 Procedure voor het nemen van beslissingen in formele procedures

Wij stellen voor dat:

- De partijen nog voor het neerleggen van het ontwerp van beslissing kennis krijgen van de grieven en desbetreffende bewijzen om hen toe te laten bijkomende elementen tot hun verweer neer te leggen;
- de ontwerp beslissing van het Auditoraat wordt meegedeeld aan de partijen zoals nu het geval is met het verslag;
- de partijen vervolgens een redelijke termijn te krijgen voor inzage in het dossier en voor het indienen van schriftelijke opmerkingen (2 maanden naar model van het Gerecht van de EU); gelet op het feit dat zij al eerder bijkomende stukken konden neerleggen, worden zij wel meer beperkt in het neerleggen van stukken tijdens de procedure voor het College om te vermijden dat het auditoraat zich zou moeten uitspreken à charge en à décharge zonder te beschikken over belangrijke elementen à décharge;
- dat ten laatste bij het einde van die termijn een hoorzitting moet worden georganiseerd;
- waarna het Mededingingscollege over een redelijke termijn dient te beschikken voor het nemen van een beslissing (1 maand desgevallend te schorsen voor de verplichte consultatie van de Europese Commissie).

Partijen moeten om voorlopige maatregelen kunnen verzoeken:

- voorlopige maatregelen moeten zoals in kortgeding en in de huidige mededingingswet toegestaan kunnen worden indien het dringend is een toestand te vermijden die een

2.2 Procédure pour la prise de décisions en procédures formelles

Nous proposons que :

- les parties puissent prendre connaissance encore avant le dépôt du projet de décision des griefs et preuves y afférant afin de les permettre de déposer des éléments additionnels à leur défense ;
- le projet de décision de l'Auditorat soit communiqué aux parties comme c'est le cas actuellement du rapport ;
- les parties reçoivent un délai raisonnable pour consulter le dossier et déposer des observations écrites (deux mois selon le schéma de la Cour de justice des CE) ; eu égard au fait qu'ils ont déjà eu l'occasion de déposer des pièces additionnelles, ils seront plus limités dans la possibilité de déposer des pièces additionnelles pendant la procédure devant le Collège afin d'éviter que l'auditorat soit obligé de se prononcer à charge et à décharge sans disposer d'importants éléments à décharge ;
- au plus tard à l'issue de ce délai une audience doit être organisée ;
- le Collège de la Concurrence décisionnel dispose ensuite d'un délai raisonnable pour prendre une décision (un mois, le cas échéant à suspendre pour la consultation obligatoire de la Commission européenne).

Les parties doivent pouvoir solliciter des mesures provisoires :

- les mesures provisoires doivent pouvoir être accordées comme en cessation et dans l'actuelle loi sur la concurrence s'il est urgent d'éviter une situation susceptible de

ernstig, onmiddellijk en moeilijk te herstellen nadeel kan veroorzaken voor de betrokken ondernemingen of consumenten of die schadelijk is voor het algemeen economisch belang. De huidige tekst uit de WBEM is om redenen van harmonisatie vervangen door de tekst zoals die ook geldt ten aanzien van het BIPT. Hiermee wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd;

- de voorzitter dient de procedure zo te organiseren dat de hoorzitting plaats heeft binnen een periode van één maand na ontvangst van het verzoek, en dat hij een beslissing neemt binnen een periode van één maand na de hoorzitting.

Even belangrijk is een efficiënte procedure voor transacties. Wij stellen voor wat volgt:

- Tijdens een onderzoek kan het Auditoraat op voorstel van de auditeur die de zaak behandelt oordelen dat een zaak in aanmerking komt voor een transactie. Een zaak komt voor transactie in aanmerking wanneer men oordeelt dat men al over voldoende gegevens beschikt om goed omschreven inbreuk vast te stellen, en men zonder uit te sluiten dat verder onderzoek tot bijkomende grieven kan leiden, vreest dat de toegevoegde waarde van bijkomend onderzoek niet opweegt tegen de tijd en middelen die zulks zal vergen.
- Wanneer het Auditoraat meent dat een zaak voor transactie in aanmerking komt, deelt het deze beslissing mee aan de betrokken ondernemingen. Het auditoraat dient daarbij aan te geven welke grieven het meent te kunnen staven, en het geeft de ondernemingen die voorwerp zijn van het onderzoek toegang tot het bewijsmateriaal dat het Auditoraat weerhoudt om deze grieven te staven.
- Het Auditoraat dient deze ondernemingen ook aan te geven welke boete het voor deze grieven aan het Mededingingscollege zal voorstellen of ten minste binnen welke vork

provoquer un préjudice grave, imminent et difficilement réparable aux entreprises concernées ou aux consommateurs ou de nuire à l'intérêt économique général. Le texte actuel de la LPCE est remplacé pour des raisons d'harmonisation par le texte applicable à l'égard de l'IBPT. Cette modification ne vise pas à modifier le contenu normatif de cette disposition ;

- le président organise la procédure de telle manière que l'audience se tienne dans une période d'un mois après réception de la requête et qu'il prenne une décision dans une période d'un mois après l'audience.

Une procédure transactionnelle est tout aussi importante. Nous proposons ce qui suit :

- Durant une instruction, l'Auditorat, sur proposition de l'auditeur qui traite l'affaire, peut estimer qu'une affaire entre en ligne de compte pour une transaction. Une affaire entre en ligne de compte pour une transaction lorsqu'on estime que l'on dispose de suffisamment d'éléments pour constater l'existence d'une infraction bien décrite et, sans exclure qu'une instruction plus approfondie puisse déboucher sur des griefs additionnels, qu'on craint que la valeur ajoutée d'une enquête plus poussée ne soit pas compensée par le temps et les moyens que cela nécessite.
- Lorsque l'Auditorat est d'avis qu'une affaire entre en ligne de compte pour une transaction, il communique sa décision aux entreprises concernées. L'Auditorat doit alors faire connaître les griefs qu'il estime devoir retenir et donne, aux entreprises qui font l'objet de l'instruction, accès aux preuves matérielles qu'il retient pour appuyer ses griefs.
- L'Auditorat doit aussi donner connaissance aux entreprises en cause du montant de l'amende ou du moins des montants de la fourchette qu'il compte proposer au Collège

het Auditoraat dit voorstel bepalen zal. Wij stellen voor een vermindering van boete met 20% toe te kennen indien een transactie tot stand komt. Dit is meer dan de nominaal 10% die toegekend wordt door de Europese Commissie, maar maakt volgens ons een transactie aantrekkelijker zonder het clementieprogramma te bedreigen, althans voor wie na een clementieverzoek voor een immuniteit voor boetes in aanmerking komt.

- De betrokken ondernemingen kunnen kennis nemen van de stukken die het Auditoraat weerhoudt om zijn beslissing te staven, zij kunnen het voorstel met het Auditoraat overleggen, en beslissen al dan niet een voorstel van transactie voor te leggen. Dit voorstel moet een erkenning van inbreuk en een aanvaarden van sanctie inhouden.
- Wanneer het voorstel overeenstemt met de door het Auditoraat in de uitnodiging tot schicken geformuleerde grieven en vooropgestelde sanctie dient het Auditoraat het voorstel te aanvaarden en een transactie besluit te nemen.
- In andere gevallen beslist legt het Auditoraat het voorstel van transactie samen met een voorstel van besluit voor beslissing voor aan de voorzitter.
- De beslissing dient de weerhouden grieven en bewijzen te vermelden.

3. Administratieve sancties voor natuurlijke personen.

Vanuit diverse hoeken wordt steeds meer aangedrongen op een voorzien van sancties tegen natuurlijke personen die direct hebben meegewerkt aan een inbreuk op de mededingingsregels. Zo heeft de OESO in het jongste economisch rapport over België het invoeren van gevangenisstraffen bij hardcore kartels strafsancities expliciet aanbevolen om de afschrikking te verhogen (OECD, Economic Surveys: Belgium, 2009, p. 118). Deze aanbeveling volgt op een eerdere

de la Concurrence décisionnel. Nous proposons d'accorder une diminution du montant de l'amende de 20% si la transaction est conclue. C'est plus que le montant nominal de 10 % octroyé par la Commission européenne, mais cela rend, selon nous, la transaction plus attirante sans menacer le programme de clémence, du moins pour celui qui vient en ligne de compte après une demande de clémence pour une immunité d'amendes

- Les entreprises concernées peuvent prendre connaissance des pièces que l'Auditorat retient pour appuyer sa décision, elles peuvent discuter de la proposition avec l'Auditorat et décider de ne pas présenter de proposition de transaction. La proposition de transaction doit comprendre une reconnaissance de l'infraction et une acceptation de la sanction.
- Lorsque la proposition correspond aux griefs formulés et à la sanction proposée par l'Auditorat dans son invitation à transiger, l'Auditorat doit accepter la proposition et prendre une décision de transaction.
- Dans les autres cas, l'Auditorat soumet au président la proposition de transaction avec une proposition de décision.
- La décision doit mentionner les griefs et les preuves retenus.

3. Sanctions administratives pour personnes physiques

De divers côtés, on insiste de plus en plus sur la nécessité de prévoir des sanctions à l'encontre des personnes physiques qui ont pris part directement à des infractions au droit de la concurrence. Ainsi, l'OCDE a recommandé explicitement dans son dernier rapport économique sur la Belgique d'introduire des peines d'emprisonnement pour les ententes injustifiables afin d'augmenter le caractère dissuasif (Etudes économiques de l'OCDE : Belgique, 2009, p. 130). Cette recom-

algemene OESO aanbeveling betreffende de handhaving van het mededingingsrecht (Council's Recommendation Concerning Effective Action Against Hard Core Cartels, C(98)35/FINAL) en komt gelijktijdig met de publicatie van een OESO studie over sancties voor natuurlijke personen (« Ententes: Sanctions pénales contre les personnes physiques », Revue de l'OCDE sur le droit et la politique de la concurrence, Vol 9, N°3, mars 2009. Zie verder over strafsancities als alternatief : C. Harding en J. Joshua, Regulating cartels in Europe, a study of legal control of corporate delinquency, Oxford, Oxford University Press 2003, p. 253).

Een uitvoerige empirische studie van de Office of Fair Trading (OFT) - één van de Britse mededingingsautoriteiten - toonde ondermeer aan dat strafsancities voor natuurlijke personen ondernemingen het meest efficiënt afschrikken, gevolgd door al dan niet strafrechtelijke vervallenverklaringen van het recht om bestuursmandaten uit te oefenen ("The deterrent effect of competition enforcement by the OFT", A report prepared for the OFT by Deloitte, 2007, doc. OFT962, p. 70).

Het invoeren van sancties voor natuurlijke personen kan evenwel alleen bijdragen tot een betere handhaving van de mededingingsregels wanneer aan een aantal strikte voorwaarden is voldaan: het invoeren van deze sancties mag geen bedreiging vormen voor de clementieregeling, en het mag de effectiviteit van administratieve procedures tegen de ondernemingen niet doorkruisen. Bij strafsancities is het niet gemakkelijk om aan deze voorwaarden te voldoen.

Wij stellen daarom de invoering voor van administratieve sancties voor natuurlijke personen.

De eerder vermelde studies pleiten er voor om op de eerste plaats te voorzien in het vervallen verklaren van het recht om bepaalde functies uit te oefenen. Wij vrezen echter dat de mogelijkheid om natuurlijke personen voor een relevante periode (bij voorbeeld één tot vijf jaar) vervallen te verklaren van het recht leidinggevende

mandation suit une recommandation générale antérieure de l'OCDE concernant le maintien du droit de la concurrence (Recommandation du Conseil concernant une action efficace contre les ententes injustifiables, C(98)35/FINAL) et est simultanée à la publication d'une étude de l'OCDE sur les sanctions encourues par les personnes physiques (« Ententes: Sanctions pénales contre les personnes physiques », Revue de l'OCDE sur le droit et la politique de la concurrence, Vol 9, N° 3, mars 2009. Voir aussi pour les sanctions pénales comme alternative : C. Harding et J. Joshua, Regulating cartels in Europe, a study of legal control of corporate delinquency, Oxford, Oxford University Press 2003, p. 253.

Une étude empirique exhaustive de l'Office of Fair Trading (OFT) - une des autorités britanniques de concurrence - montre notamment que ce sont les sanctions pénales qui dissuadent le plus efficacement les entreprises, suivies par la déchéance - pénale ou non - du droit d'exercer des mandats d'administration (« The deterrent effect of competition enforcement by the OFT », A report prepared for the OFT by Deloitte, 2007, doc. OFT962, p. 70).

L'introduction de sanctions à l'encontre de personnes physiques ne peut contribuer à une meilleure application des règles de concurrence que lorsqu'il est satisfait à un nombre de conditions strictes : l'introduction de ces sanctions ne peut conduire à mettre en péril le programme de clémence et faire obstacle à l'effectivité des procédures administratives à l'encontre des entreprises. Il n'est pas facile de satisfaire à ces conditions par le recours aux sanctions pénales.

Nous proposons dès lors l'introduction de sanctions administratives pour les personnes physiques

Nous craignons toutefois que la possibilité d'interdire des personnes physiques d'exercer pendant une période pertinente (par exemple pendant une à cinq ans) des fonctions de gestion dans des entreprises risque non seulement d'être assimilée au regard de la C.E.D.H avec l'imposition de sanctions pénales mais qu'il sera

functies uit te oefenen in ondernemingen in het licht van het E.V.R.M. niet alleen geassimileerd kan worden met het opleggen van strafsancities maar anders dan bij administratieve geldboetes ook dient te gebeuren met in achtname van alle in het strafproces recht geldende waarborgen.

Ondanks het feit dat geldboetes voor natuurlijke personen als sanctie minder efficiënt zijn dan vervallenverklaringen, stellen wij daarom voor, alleszins in een eerste periode, alleen in geldboetes te voorzien die het administratief rechtelijk karakter van de procedure niet bedreigen. Een persoonlijke veroordeling, ook tot een op zich niet erg afschrikkende boete, heeft bovendien een negatief effect op het curriculum van de betrokkenen en kan zo wel afschrikkend werken.

Wij stellen daarom het invoeren voor van administratieve geldboeten die geïnspireerd zijn door de geldboetes zoals nu voorzien in artikel 84 WBEM voor een schending van het beroepsgeheim door wie werkt voor de Mededingingsautoriteit. In feite zijn de geldboetes dan overigens lager omdat opdecimen alleen gelden bij strafrechtelijke boetes (zoals voorzien in artikel 84 WBEM) en niet bij administratieve geldboetes.

Inzake sancties voor natuurlijke personen wordt vrij algemeen aangenomen dat deze sancties alleen overwogen dienen te worden voor specifieke vormen van ernstige kartelinbreuken (hardcore restrictions). Voor de definitie van deze inbreuken wordt aangesloten bij de definitie van hardcore restrictions in horizontale afspraken tussen concurrenten (kartels) in de Europese de minimis regeling (Pb. EG 2001/C 368/07).

Stakeholders storen zich dikwijls het meest aan misbruiken van machtsposities. Het begrip “misbruik van machtspositie” wordt echter vrij algemeen te vaag geacht om het te weerhouden als de omschrijving van een misdrijf. Wij menen dat dit bezwaar ook geldt voor het invoeren van administratieve sancties voor natuurlijke personen.

Het invoeren van sancties voor natuurlijke personen wordt voorgesteld om het management er

nécessaire de respecter en outre toutes les garanties prévues dans le droit de la procédure pénale, ce qui n'est pas obligatoire en matière d'amendes administratives.

Malgré le fait que les sanctions pécuniaires pour des personnes physiques sont des sanctions moins efficaces que les déchéances, nous proposons pour ces raisons dans un premier temps uniquement des amendes qui ne compromettent pas la nature administrative de la procédure. Une condamnation personnelle, même à une amende en soi peu dissuasive, a par ailleurs un effet négatif sur le curriculum des personnes concernées et peut à titre avoir un effet dissuasif.

Nous proposons dès lors des sanctions qui sont inspirées par les amendes visées à l'article 84 LPCE pour violation du secret professionnel. D'ailleurs, dans les faits, les amendes sont inférieures parce que les décimes additionnels ne s'appliquent seulement qu'aux amendes pénales (ainsi que prévu à l'article 84 LPCE) et non aux amendes administratives.

En matière de sanctions pénales pour les personnes physiques, il est assez généralement accepté que ces sanctions soient uniquement envisagées pour les formes spécifiques de violations graves de cartel (restrictions injustifiables). Pour la définition de ces infractions, il est renvoyé à la définition des restrictions injustifiables entre concurrents dans la réglementation européenne de minimis (JO 2001/C 368/07).

Les intervenants accordent le plus souvent une attention aux abus des positions dominantes. La notion d'« abus de position dominante » est toutefois jugée assez généralement trop vague pour être retenue comme la définition d'un délit. Nous croyons que cette objection vaut aussi pour l'introduction des sanctions administratives pour les personnes physiques.

L'introduction de sanctions pour les personnes physiques est présentée comme un moyen

van te weerhouden het algemeen belang te schaden door mee te werken aan inbreuken op de mededingingsregels. Dit doel wordt naar ons oordeel het best bereikt wanneer een voldoende herkenbare en dus directe betrokkenheid bij de inbreuken wordt geïndiceerd. Maar wij moeten er ook rekening mee houden dat een omschrijving die alleen de personen viseert tegen wie bewijs van een directe actieve betrokkenheid bestaat tot gevolg heeft dat de bedrijfsleiding zich gemakkelijk afschermen kan.

In het ontwerp is er voor gekozen te bepalen dat de sancties opgelegd kunnen worden aan al wie in naam en voor rekening van een onderneming (over de inbreuken) onderhandelde of besliste.

Het ontwerp verduidelijkt dat alle inbreuken op de bepaling van artikel IV.1 ook in hoofde van natuurlijke personen verboden zijn voor zover zij handelen in naam en voor rekening van een onderneming. De administratieve sanctie van de geldboete zou echter enkel gelden voor de hard core inbreuken. Het wetsontwerp verduidelijkt ook dat er enkel sprake zal zijn van een inbreuk, indien de betrokken praktijk in hoofde van de betrokken onderneming een schending van het mededingingsrecht zou uitmaken. Dit betekent dus dat bijvoorbeeld praktijken die in strijd zijn met het verbod van § 1, maar vrijgesteld zijn (door middel van een groepsvrijstelling of een individuele vrijstelling) op grond van § 3 niet tot sancties aanleiding geven.

Omdat niet alleen een strafsancie maar ook een administratieve sanctie bestuurders en werknemers kan afschrikken om mee te werken aan clementieverzoek van de onderneming, stellen wij voor een persoonlijk clementieverzoek te voorzien.

3. Beroep tegen beslissingen van de mededingingsautoriteit

In afwachting van een verdere hervorming bevat dit ontwerp al een aantal verbeteringen van de beroepsprocedures zoals die nu georganiseerd zijn in de WBEM.

Wij stellen ook voor zoals inzake beslissingen van de CREG dat het Hof van beroep deze zaken

d'empêcher le management de nuire à l'intérêt général en coopérant aux violations des règles du droit de la concurrence. Nous pensons que cet objectif est mieux atteint quand un engagement suffisamment reconnaissable et donc direct est visé lors des infractions. Mais nous devons aussi tenir compte qu'une définition qui vise seulement les personnes contre qui existe la preuve d'un engagement actif direct a pour conséquence que la direction de l'entreprise peut facilement se protéger.

Dans notre proposition, il a été choisi de déterminer que les sanctions peuvent être imposées à toute personne qui a négocié ou décidé au nom et pour compte d'une entreprise (au sujet des infractions).

Parce que non seulement une sanction pénale mais aussi une sanction administrative peut effrayer les administrateurs et les employés pour coopérer à une demande de clémence de l'entreprise, nous proposons de prévoir une demande de clémence personnelle.

4. Recours contre les décisions de l'autorité belge de la concurrence

En attendant une réforme ultérieure ce projet contient déjà un nombre d'améliorations des procédures de recours telles que organisées par la LPCE.

Nous proposons en outre comme pour les recours contre les décisions de la CREG de prévoir

behandelen zal volgens de procedure zoals in kortgeding (zie bv. Art. 29bis van de wet van 29 april betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt).

Er is verder bij herhaling twijfel gerezen over de juiste draagwijdte van artikel 75 WBEM, waar het beroep wordt geregeld tegen beslissingen van de Raad. In dit ontwerp wordt duidelijker bepaald voor welke beslissingen beroep open staat bij het Hof van beroep te Brussel. Wij stellen voor daar aan toe te voegen dat tegen alle andere beslissingen inzake restrictieve praktijken en concentraties in de zin van de WBEM alleen de beroepen open staan die uitdrukkelijk in de wet zijn voorzien.

Daarom wordt uitdrukkelijk bepaald dat er alleen beroep open staat bij het Hof van beroep tegen eindbeslissingen van het Mededingingscollege of de voorzitter inzake inbreukzaken en concentraties, tegen beslissingen over voorlopige maatregelen, en de beslissingen door het verstrijken van termijnen inzake concentraties en de nu voorgestelde bepaling over voorlopige maatregelen.

Het ontwerp bepaalt ook dat een mandaat voor een huiszoeking, ook voor huiszoekingen bij ondernemingen, voortaan gegeven moet worden door een onderzoeksrechter.

De WBEM voorziet thans buiten het beroep zoals geregeld in artikel 75 alleen in een geschillenprocedure bij betwistingen over de vertrouwelijkheid van stukken (artikel 44 § 8 WBEM). Wij stellen enerzijds voor om deze procedure nog iets te versnellen, en anderzijds om dezelfde procedure ook open te stellen voor een limitatief opgesomde lijst van andere beslissingen.

Daarom stellen wij voor te bepalen dat tegen de beslissingen van het Auditoraat of de auditeur over de vertrouwelijkheid van gegevens, maar ook tegen de beslissingen van het Auditoraat of de auditeur die tijdens een huiszoeking zijn genomen het recht om de bij een huiszoeking verkregen inlichtingen aan te wenden in het onderzoek, en tegen beslissingen over een verzoek om

que la Cour d'Appel traitera ces recours selon la procédure comme en référé (Art. 29bis de la loi relative à l'organisation du marché d'électricité).

A plusieurs reprises, des doutes ont surgi quant à l'exacte portée de l'article 75 LPCE, là où est réglé le recours contre les décisions du Conseil. Ce projet détermine de façon plus claire les décisions à l'encontre desquelles un recours est ouvert devant la Cour d'appel de Bruxelles. Nous proposons d'ajouter qu'à l'encontre de toutes les autres décisions en matière de pratiques restrictives et concentrations, seuls sont prévus les recours expressément ouverts dans la loi.

Il est dès lors prévu expressément qu'un recours est ouvert devant la Cour d'appel seulement contre les décisions finales du Collège de la Concurrence ou du président en matière d'infractions et concentrations, contre les décisions en mesures provisoires, les décisions par écoulement des délais en matière de concentrations et la disposition actuellement projetée en matière de mesures provisoires.

Le projet dispose que les mandats de perquisition devront désormais être donné par le juge d'instruction aussi en cas de perquisition auprès d'une entreprise

La LPCE prévoit, en dehors de la procédure de recours telle que visée à l'article 75, une procédure contentieuse en cas de contestations portant sur la confidentialité des pièces (article 44 § 8 LPCE). Nous proposons d'une part d'accélérer cette procédure et d'autre part d'appliquer cette même procédure à une liste limitativement énumérée d'autres décisions.

C'est pourquoi nous proposons qu'un appel puisse être introduit devant le président du Conseil à l'encontre des décisions de l'Auditorat ou de l'auditeur à propos de la confidentialité des pièces ainsi qu'également à l'encontre des décisions de l'Auditorat ou de l'auditeur prises durant une perquisition et qui ont trait au droit d'utiliser dans l'instruction les renseignements

verandering van proceduretaal door de betrokkenen beroep kan worden aangetekend bij de voorzitter. Om vertragingen en rechtsonzekerheid tot een minimum te beperken stellen wij voor te bepalen dat deze beroepen moeten worden ingesteld binnen de drie werkdagen na de kennisgeving van de beslissing, dat de voorzitter of de assessor die hij afvaardigt de verzoeker en het Auditoraat binnen de vijf werkdagen na ontvangst van het beroep moet horen, en dat hij zich moet uitspreken binnen de vijf werkdagen na de partijen gehoord te hebben. Deze beslissingen zijn niet vatbaar voor een verder afzonderlijk beroep omdat zij niet geacht worden van aard te zijn om de geldigheid van een eindbeslissing aan te kunnen tasten.

In het ontwerp wordt nu verduidelijkt dat de volle rechtsmacht van het hof van beroep en indeplaatsstelling inhoudt van de beslissing van het Hof. In het verleden werd volle rechtsmacht immers niet geïnterpreteerd als een indeplaatsstelling (arrest Honda).

5. Mogelijkheid om tussen te komen als amicus curiae

Sommigen betreuren dat, ook al kan de Belgische mededingingsautoriteit tussen komen als *amicus curiae* in procedures voor Belgische gerechten indien een zaak de toepassing betreft van de artikelen 101 of 102 VWEU (bij toepassing van artikel 15 (3) van Verordening (EG) nr. 1/2003 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag), zij dit niet kan wanneer een zaak alleen de mededingingsregels uit de WBEM betreft.

Uit de eerder vermelde procedure in de zaak C-439/08 blijkt overigens welk belang de Europese Commissie hecht aan de in artikel 15 (3) van voornoemde verordening 1/2003 voorziene mogelijkheid voor de nationale mededingingsautoriteiten om tussen te komen in zaken in verband met de toepassing van de artikelen 101 en 102 VWEU.

Om aan deze vraag te beantwoorden stellen wij

obtenus durant une perquisition et de celles relatives à une demande de changement de langue de procédure par les intéressés. Pour réduire les retards et l'insécurité juridique au minimum, nous proposons de prévoir que ces recours doivent être introduits endéans les trois jours ouvrables de la notification de la décision, que le président ou l'assesseur qu'il délègue doit entendre le demandeur et l'Auditorat dans les cinq jours ouvrables de la réception du recours et qu'il doit se prononcer endéans les cinq jours ouvrables de l'audition des parties. Il n'y a pas de recours distinct contre ces décisions qui ne sont pas considérées comme étant susceptible d'affecter la validité d'une décision sur le fond.

5. Possibilité d'intervenir comme amicus curiae

Certains regrettent que, même si l'Autorité belge de la concurrence peut intervenir comme *amicus curiae* dans des procédures devant des juridictions belges qui concernent l'application des articles 101 et 102 TFUE (par application de l'article 15 (3) du Règlement (CE) 1/2003 relatif à la mise en œuvre des règles de concurrence prévues aux articles 81 et 82 du Traité), elle n'a pas cette possibilité si une affaire concerne uniquement les règles de concurrence de la LPCE.

La procédure précitée dans l'affaire C-439/08 met par ailleurs en exergue l'importance qu'attache la Commission européenne à la possibilité pour les autorités de concurrence des Etats membres d'intervenir dans des affaires qui concernent l'application des articles 101 et 102 TFUE prévue par l'article 15 (3) du Règlement (CE) 1/2003 précité.

Afin de répondre à cette demande nous propo-

dat de mededingingsautoriteit ook kan tussenkomen in zaken die alleen de Belgische mededingingsregels betreffen met een vrijwaring van de rechten van de verdediging zoals bij een tussenkomst van de mededingingsautoriteit in een beroepsprocedure betreffende een beslissing van het Mededingingscollege.

6. Andere wijzigingen.

- In het licht van de OESO kritiek op de regelingen die de Ministerraad toelaat door de Mededingingsautoriteit niet goedgekeurde concentraties alsnog toe te laten, stellen wij voor om de procedure voorzien in artikel 8 §6, te schrappen.
Er werd bovendien nooit op deze procedure beroep gedaan (zij is in werking sinds april 1993). Het opheffen brengt dus eigenlijk het recht in lijn met een constante praktijk.
- Betreffende de samenstelling van de Commissie voor de mededinging leert de ervaring dat vrij regelmatig wijzigingen worden voorgesteld en dat daarbij steeds de voorstellen van de vertegenwoordigde organismen worden gevolgd. Het komt ons daarom voor dat het niet nuttig is te bepalen dat deze besluiten alleen kunnen worden genomen na overleg in de Ministerraad. Wij stellen voor betreffende bepaling (artikel 43 WBEM) in die zin te wijzigen.
- Tenslotte stellen wij voor de verwijzingen in de wet naar de bepalingen uit het EG verdrag aan te passen aan de nummering in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Voor de niet inhoudelijk gewijzigde artikelen verwijzen wij naar de artikelsgewijze commentaar en de concordantietabel.

De bedoeling blijft om de overeenstemmende bepalingen van de WBEM en het Europees recht op dezelfde wijze toe te passen met inbegrip van de Commissie mededelingen zowel inzake restrictieve praktijken als inzake concentraties.

7. De mededinging en de prijsevoluties

sons d'octroyer à l'autorité belge de la concurrence la possibilité d'intervenir dans des affaires qui ne concernent que les règles de concurrence belges tout en préservant les droits de défense comme en cas d'une intervention de l'autorité belge de la concurrence dans un recours contre une décision du Collège de la Concurrence.

6. Autres modifications.

- À la lumière de la critique de l'OCDE sur la disposition qui permet au Conseil des ministres d'admettre les concentrations non approuvées par l'autorité belge de la concurrence, nous proposons de supprimer la procédure prévue à l'article 8 §6.
Pour le surplus, cette procédure n'a jamais été mise en œuvre (elle est en vigueur depuis avril 1993). La suppression permet donc d'aligner le droit avec la pratique constante.
- Concernant la composition de la Commission de la concurrence, l'expérience démontre qu'il y a régulièrement des propositions de modification et que les propositions des organismes représentés sont toujours suivies. Il ne nous semble dès lors qu'il n'est pas utile de disposer que ces arrêtés doivent être délibérés en Conseil des ministres. Nous proposons d'amender la disposition concernée (l'actuel article 43 LPCE) dans ce sens.
- Nous proposons finalement d'adapter toutes les références dans la loi aux dispositions du traité CE à la numérotation du Traité sur le fonctionnement de l'Union Européenne.

Pour les dispositions qui restent en substance non changées, nous faisons référence au commentaire part article et au tableau de concordance.

7. La concurrence et les évolutions de prix

De besluitwet van 22 januari 1945 betreffende de repressie van de inbreuken op de reglementering op de bevoorrading van het land had oorspronkelijk tot doel de aanvulling en de coördinatie van de besluitwetten van 27 oktober 1939, van 11 en 14 mei 1940 en van 30 augustus en 30 november 1944 betreffende de maatregelen genomen om de bevoorrading van het land te verzekeren.

Maar paradoxaal genoeg, terwijl « in onze consumptiemaatschappij, het prijzenbeleid een constante bezorgdheid is van de regeringen » (Memorie van toelichting, wetsontwerp tot wijziging van de wet van 22 januari 1945 betreffende repressie van de inbreuken op de reglementering op de bevoorrading van het land, Parl. Stukken (1970-1971) 966/1), heeft deze tekst slechts weinig veranderingen ondergaan sedert zijn oorspronkelijke publicatie.

De enige belangrijke hervorming is gebeurd ter gelegenheid van de invoering van de belasting over de toegevoegde waarde op 1 januari 1971: het is de wet van 30 april 1971 tot wijziging van de besluitwet van 22 januari 1945 betreffende repressie van de inbreuken op de reglementering op de bevoorrading van het land, die officieel de besluitwet hervormd heeft en haar zijn huidig uitzicht heeft gegeven: de wet van 20 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen.

In de loop van de staatshervormingen die zich opgevolgd hebben sinds 1971, werd ook een deel van de bevoegdheden in de economische materie geregionaliseerd.

Bovendien werd een specifieke reglementering voor de prijzen van terugbetaalbare geneesmiddelen opgesteld door de programwet van 22 december 1989 met het oog op de coördinatie van het economisch beleid inzake gezondheidszorgen.

De wet van 22 januari 1945 is van toepassing

L'arrêté-loi du 22 janvier 1945 concernant la répression des infractions à la réglementation relative à l'approvisionnement du pays avait pour but initial de compléter et de coordonner les arrêtés-lois du 27 octobre 1939, du 11 et du 14 mai 1940 et du 30 août et du 30 novembre 1944 concernant les mesures prises pour assurer l'approvisionnement du pays.

Mais paradoxalement, alors que « la politique des prix est une préoccupation constante des gouvernements dans notre société de consommation » (Exposé des Motifs, Projet de loi modifiant l'arrêté-loi du 22 janvier 1945 concernant la répression des infractions à la réglementation relative à l'approvisionnement du pays, Doc. Parl. (1970-1971), 966/1), ce texte n'a subi que très peu de modifications depuis sa publication initiale.

La seule réforme d'importance est intervenue à l'occasion de l'introduction de la taxe sur la valeur ajoutée au 1er janvier 1971 : c'est la loi du 30 avril 1971 modifiant l'arrêté-loi du 22 janvier 1945 concernant la répression des infractions à la réglementation relative à l'approvisionnement du pays qui a transformé officiellement l'arrêté-loi en loi et lui a donné son visage actuel : la loi du 22 janvier 1945 sur la réglementation économique et les prix.

Une partie des compétences en matière d'économie a également été régionalisée au cours des réformes de l'Etat qui se sont succédées depuis 1971.

Par ailleurs, une réglementation spécifique des prix des médicaments remboursables a été mise en place par la loi-programme du 22 décembre 1989 en vue de coordonner la politique économique et la politique menée en matière de soins de santé.

La loi du 22 janvier 1945 est restée

gebleven voor de niet-terugbetaalbare geneesmiddelen

Dit wetsontwerp heeft dus tot doel de economische reglementering en de prijzenreglementering die tot nu steunen op de wet van 22 januari 1945, te moderniseren en met name aan te passen aan de liberalisering die sindsdien zijn doorgevoerd. Ook de bepalingen betreffende de prijzen van geneesmiddelen, terugbetaalbaar of niet, te coördineren.

De hervorming spitst zich toe op:

1. De modernisering van de economische reglementering

- Zoals de wet van 22 januari 1945 die van toepassing was op de productie en de verkoop van goederen en diensten, herneemt dit wetsontwerp hetzelfde toepassingsgebied.

- Het principe van prijsvaststelling door de vrije mededinging wordt duidelijk geponeerd. De prijzenreglementering wordt beperkt tot een aantal specifieke gevallen, die ook nu gereguleerd zijn. Het Prijzenobservatorium krijgt ruimere bevoegdheden in het markttoezicht.

- De actiemogelijkheden om het marktfalen aan te pakken worden vergroot.

2. De coördinatie van de reglementering betreffende de prijzen van de geneesmiddelen.

De reglementering betreffende de prijzen van de geneesmiddelen was versnipperd over de wet van 22 januari 1945 voor de niet-terugbetaalbare geneesmiddelen en de programmwet van 22 december 1989 voor de terugbetaalbare geneesmiddelen.

Dit wetsontwerp laat toe deze twee wetgevingen bijeen te brengen in één zelfde tekst en ze te coördineren.

Boek V “ De mededinging en de prijsevolu-

d'application pour les médicaments non remboursables.

Le présent projet de loi vise donc à moderniser la réglementation économique et des prix jusqu'ici fondée sur la loi du 22 janvier 1945, et notamment à l'adapter à la libéralisation qui est intervenue depuis lors. Il vise également à coordonner les dispositions relatives à la fixation du prix des médicaments, remboursables ou non.

La réforme envisagée s'articule autour de:

1. La modernisation de la réglementation économique

- Comme la loi du 22 janvier 1945 qui s'appliquait à la production et la vente de biens et services, le présent projet de loi reprend le même champ d'application.

- Le principe de détermination des prix par le libre jeu de la concurrence est clairement affirmé. La réglementation des prix est limitée à un nombre de cas définis qui sont maintenant réglementés. L'Observatoire des prix reçoit des compétences plus vastes en matière de surveillance du marché.

- Les possibilités d'actions pour enrayer les dysfonctionnements du marché sont intensifiées.

2. La coordination de la réglementation en matière de prix des médicaments.

La réglementation en matière de prix des médicaments était éparpillée entre la loi du 22 janvier 1945 pour les médicaments non remboursables et la loi-programme du 22 décembre 1989 pour les médicaments remboursables.

Le présent projet de loi permet de rassembler ces deux législations complémentaires dans un même texte et de les coordonner.

Le livre V « La concurrence et les évolutions

ties” van dit wetsontwerp splitst zich dus op in twee hoofdstukken:

1. De algemene bepalingen.
2. De prijsvaststelling voor de geneesmiddelen en de gelijkgestelden.

1. De algemene bepalingen:

In het hoofdstuk betreffende de algemene bepalingen:

In de bestaande wet is een zeer ruime mogelijkheid voorzien om in te grijpen in de prijsvorming. Abnormale prijzen zijn verboden. De rechtbanken kunnen ingrijpen. In de praktijk gebeurt dit nooit. De minister heeft de zeer ruime bevoegdheid maximale prijzen en distributiemarges vast te stellen na advies van de Commissie tot regulering der Prijzen. Ook hier wordt de laatste decennia geen gebruik van gemaakt, maar de bevoegdheid is wel degelijk in de bestaande wet voorzien.

Deze bepalingen worden afgeschaft. Ze worden vervangen door een geobjectiveerd systeem (analyse door het Prijzenobservatorium) waarbij beslissingen door onafhankelijke instanties (de Belgische Mededingingsautoriteit en het Hof van Beroep) worden genomen.

- De wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepaling geeft in zijn artikel 108, i, de opdracht tot observatie en analyseren van de prijzen aan het Instituut voor de nationale rekeningen. Een dienst “Prijzenobservatorium” genaamd werd opgericht bij de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie ten einde deze taak te vervullen.

In het voorliggend wetsontwerp wordt ook de bevoegdheid om de marges te analyseren toegevoegd.

- Dit wetsontwerp voorziet ook dat wanneer het Prijzenobservatorium in haar conclusies

du prix » du présent projet de loi se divise donc en deux chapitres :

1. Les dispositions générales.
2. La fixation des prix des médicaments et assimilés.

1. Les dispositions générales :

Dans le chapitre relatif aux dispositions générales :

Dans la loi existante, la possibilité d'intervenir dans la fixation des prix était large. Les prix anormaux sont interdits. Les tribunaux peuvent intervenir. En pratique, cela ne se fait pas. Le Ministre a une large possibilité de fixer des prix et des marges de distribution maximales après avis de la Commission pour la Régulation des Prix. Durant cette dernière décennie, on a peu fait usage de cette possibilité, mais cette compétence est clairement prévue dans la loi existante.

Ces dispositions sont supprimées. Elles sont remplacées par un système objectif (analyse par l'Observatoire des prix) dans lequel les décisions sont prises par des instances indépendantes (l'Autorité belge de la concurrence et la Cour d'appel de Bruxelles)

- La loi du 21 décembre 1994 portant dispositions sociales et diverses confie en son article 108, i), le soin d'observer et d'analyser les prix à l'Institut des Comptes Nationaux. Un service appelé « Observatoire des prix » a donc été créé au sein du SPF Economie, P.M.E., Classes Moyennes et Energie afin de répondre à cette mission.

Dans le présent projet de loi, la compétence d'analyser les marges est rajoutée.

- Le présent projet de loi prévoit également que lorsque l'Observatoire des prix dans ses

het bestaan onderlijnt van abnormale prijzen of prijsschommelingen het observatorium onmiddellijk de Minister en de Belgische Mededingingsautoriteit verwittigt.

De Belgische Mededingingsautoriteit krijgt de bevoegdheid voorlopige maatregelen te treffen ten einde de toestand zo vlug mogelijk te verbeteren. Deze maatregelen hebben een effect van een periode van 6 maanden.

Het dossier wordt aanhangig gemaakt bij het Hof van Beroep te Brussel waar de betrokken sector of de betrokken onderneming alle argumenten kunnen aanbrengen met betrekking tot de genomen maatregelen. Het Hof van Beroep bevestigt, vernietigt of wijzigt de maatregelen en bepaalt er ook de al dan niet voorwaardelijke en tijdelijke werking van.

Parallel aan deze procedure legt de minister binnen de zes maanden aan de regering een plan voor om de marktwerking in de betrokken sector structureel te verbeteren.

- Dit wetsontwerp geeft de Minister bevoegd voor economie de mogelijkheid om, wanneer de toestand het vereist, het Prijzenobservatorium aanhangig te maken.

- De Minister behoudt zijn macht om programma-overeenkomsten af te sluiten met individuele ondernemingen of groepen van ondernemingen die verplichtingen inhouden betreffende de prijzen. Dit is nu ook reeds voorzien.

- De producenten en de verdelers mogen in geval van vaststelling van maximum prijzen niet weigeren om te leveren.

2. Het hoofdstuk betreffende de geneesmiddelen en de gelijkgestelden:

- Een prijzenreglementering blijft van toepassing voor de sector van de geneesmiddelen voor menselijk gebruik, met uitzondering van de magistrale bereidingen, en voor de sector van de voorwerpen, toestellen, substanties die door de Koning gelijk gesteld worden met geneesmiddelen. Zij wordt

conclusions, souligne l'existence de prix ou de variations de prix anormaux, l'Observatoire en avertit sans délais le Ministre et l'Autorité belge de la Concurrence.

L'Autorité belge de la Concurrence reçoit la compétence de pouvoir prendre des mesures provisoires afin d'améliorer le plus vite possible la situation. Ces mesures sont effectives pendant une période de six mois.

Le dossier est porté devant la Cour d'appel de Bruxelles devant laquelle le secteur concerné ou l'entreprise concernée peut apporter tous les arguments qui ont trait aux mesures prises. La Cour d'appel confirme, annule ou modifie les mesures et en détermine aussi, le cas échéant, le fonctionnement conditionnel et temporel.

Parallèlement à cette procédure, le Ministre présente au Gouvernement dans un délai de six mois, un plan améliorant le fonctionnement du marché dans le secteur concerné.

- Le présent projet de loi donne également la possibilité au Ministre compétent pour l'économie, lorsque la situation l'exige, de saisir directement l'Observatoire des prix.

- Le Ministre maintient son pouvoir de conclure des contrats de programme avec des entreprises individuelles ou groupes d'entreprises comportant des engagements relatifs notamment au niveau des prix pratiqués. Ceci est encore prévu.

- Les producteurs et distributeurs ne peuvent refuser d'assurer les approvisionnements, en cas de fixation de prix maxima.

2. Le chapitre relatif aux médicaments et assimilés :

- Une réglementation des prix continue de s'appliquer au secteur des médicaments à usage humain, à l'exception des préparations magistrales et au secteur des objets, appareils, substances assimilés par le Roi à des médicaments. Elle est cependant étendue aux matières premières utilisées dans les

evenwel uitgebreid tot de grondstoffen gebruikt in de magistrale bereidingen, terwijl dit voor het ogenblik niet het geval is.

- Voor de grondstoffen gebruikt in de magistrale bereidingen komt het aan de Minister toe om de lijst vast te stellen van de grondstoffen die aan de prijzenreglementering zullen onderworpen worden.

- De Koning stelt nu de ontvankelijkheidsvoorwaarden van de prijsaanvragen voor die grondstoffen vast, maar ook de ontvankelijkheidsvoorwaarden van de prijsaanvragen voor de geneesmiddelen en de gelijkgestelden, terwijl de Minister de noodzakelijke praktische modaliteiten hiervoor voorschrijft, terwijl dit voor het ogenblik voor geneesmiddelen en gelijkgesteld uitsluitend aan de Minister toekomt. Het is aldus de Minister die de maximale verkoopprijzen af-fabriek kan vaststellen evenals de maximale distributiemarges en de maximale verkoopprijzen aan publiek. Hij kan ook de maximale prijzen vaststellen voor de grondstoffen gebruikt in de magistrale bereidingen, maar in de voorwaarden vastgesteld door de Koning.

- De Koning stelt eveneens de voorwaarden vast binnen dewelke de Minister prijsverlagingen kan opleggen voor de geneesmiddelen en de gelijkgestelden.

- De Koning kan ook beslissen tot een gehele of gedeeltelijke prijzenblokkering van alle geneesmiddelen en gelijkgestelden of van een deel daarvan.

- De ondernemingen die geneesmiddelen en gelijkgestelden commercialiseren, moeten nu elk jaar de af-fabrieksprijzen exclusief BTW, toegepast in de andere lidstaten de EU meedelen. Het doel van deze verplichting is aan de Minister toe te laten eventueel, binnen de voorwaarden en de criteria bepaald door de Koning, de af-fabrieksprijzen van de geneesmiddelen en de gelijkgestelden kunnen aanpassen. Er wordt een sanctie voorzien in geval van tekortkoming aan deze verplichting.

préparations magistrales, alors que ce n'est pas le cas actuellement.

- Pour les matières premières utilisées dans les préparations magistrales, il appartient au Ministre de fixer la liste des matières premières qui seront soumises à la réglementation des prix.

- Le Roi fixe maintenant les conditions de recevabilité des demandes de prix de ces matières premières, mais également les conditions de recevabilité des demandes de prix des médicaments et assimilés, tandis-que le Ministre en prescrit toutes les modalités pratiques nécessaires, alors qu'actuellement pour les médicaments et assimilés, ces pouvoirs sont conférés uniquement au Ministre. C'est ainsi que le Ministre peut fixer les prix de vente ex usine maxima des médicaments et assimilés ainsi que les marges de distribution maxima et les prix de vente maxima au public. Il peut également fixer les prix de vente maxima des matières premières utilisées dans les préparations magistrales, mais dans les conditions fixées par le Roi.

- Le Roi fixe également les conditions dans lesquelles le Ministre peut imposer des baisses de prix pour des médicaments et assimilés existants.

- Le Roi peut également décider d'un blocage des prix total ou partiel de tous les médicaments et assimilés ou d'une partie de ceux-ci.

- Les entreprises commercialisant des médicaments et assimilés doivent désormais communiquer chaque année les prix ex usine hors TVA, pratiqués dans les autres pays membres de l'UE. Le but de cette obligation est de permettre au Ministre, le cas échéant, dans les conditions et selon les critères fixés par le Roi d'adapter les prix ex usine des médicaments et assimilés vendus sur le marché belge. Une sanction est prévue en cas de manquement à cette obligation.

De besluitwet van 22 januari 1945 betreffende de repressie van de inbreuken op de reglementering op de bevoorrading van het land had oorspronkelijk tot doel de aanvulling en de coördinatie van de besluitwetten van 27 oktober 1939, van 11 en 14 mei 1940 en van 30 augustus en 30 november 1944 betreffende de maatregelen genomen om de bevoorrading van het land te verzekeren.

L'arrêté-loi du 22 janvier 1945 concernant la répression des infractions à la réglementation relative à l'approvisionnement du pays avait pour but initial de compléter et de coordonner les arrêtés-lois du 27 octobre 1939, du 11 et du 14 mai 1940 et du 30 août et du 30 novembre 1944 concernant les mesures prises pour assurer l'approvisionnement du pays.